

med Hensyn til, at meget store Børnehjem i Reglen ikke ere heldige, og det er maaske ikke af Vejen her at nævne, at Hjemmet paa Himmelbjærggaarden nu er saa stort, at man nødigt skal gøre det større, idet der er Fare ved at have for store Anstalter. Ogsaa er jeg enig i den Betragtning, at man hellere maa have Pleje- end Børnehjem. Naar jeg desuagtet har taget Ordet i denne Sag igen, saa er det ikke alene for at udtale dette, men fordi den ærede Ordfører nævnte et Moment, som jeg ogsaa er enig med ham i, og det er den pædagogiske Side af Sagen. Men da jeg i Gaar tillod mig at fremdrage Hammerum Børnehjem som et, der kunde jævntilles med flere af de andre, som have faaet Bevilling, maa jeg bemærke, at det fra Begyndelsen havde som Leder, om ikke den største Pædagog her i Landet, saa dog en af de største. Denne Mand flyttede imidlertid derfra, men den Mand, der nu leder Hjemmet, gaar i samme Spor og han har ogsaa god Forstaaelse af Børnenaturen og Børneopdragelsen. Jeg skal nu henstille, om ikke en fornyet Overvejelse kunde føre til, at dette Børnehjem, som opfylder alle Betingelser for at komme i Betragtning, nu ogsaa maa komme med igen. Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Naar han i Gaar med Hensyn til Fordelingen af Indtægterne mellem Gellerup og Sunds Sognekald udtalte, at Sandsynligheden var for, at de 715 Kr., der var Tale om, maatte betragtes som en Del af de 1,665 Kr., saa kan det maaske være rimeligt. Det staar altsaa uafgjort hen. Men det forekommer mig, at i det Tilfælde er Beløbet for stort, og jeg vil henstille, at den højtærede Minister gør det til Genstand for nærmere Overvejelse lige saa vel som Finansudvalget, for saa vidt det faar med disse Overvejelser at gøre i Henhold til den Aftale, der nu er truffen om en videre Forhandling om Stiftsmidlerne. Det forekommer mig, at det da bør overvejes, om ikke Værdien af alle de Midler, som i sin Tid hørte til Præsteembedet i Sunds, da dette i 1821 blev sammenlagt med Gellerup, bør tillægges førstnævnte, forinden man tager fra sidstnævnte for at naa de 1,665 Kr. De 20 Tønder Byg aarlig, som da

bleve henlagte under Skolevæsenet i Sunds, og hvoraf Gellerup Sogn siden da har faaet de 9 Tønder, som nu igen ere tillagte Sunds Skolevæsen, bør da regnes med. Hvad Præstegaarden i Sunds den Gang solgtes for, har jeg ikke kunnet faa Oplysning om, men jeg ved, at der nu er lavet to rare Gaarde af den. Det Beløb, som den den Gang kostede, gik ogsaa til Skolevæsenet i Sunds — med Undtagelse af 350 Daler, som skyldtes den daværende Præst. Nu synes jeg, det vilde være rimeligt, at man ved Beregningen af Præstens Indtægter tager disse Beløb med, uanset at de bruges til Skolevæsenet, hvad der vel kan være ret rimeligt, da dette har faaet dem i saa lang en Aarrække. Naar den ærede Minister omtalte Salg og Køb af Præstegaarde, var det jo for at erklære, at det var vanskelige Forhold at komme ind paa, og at der var Fare for Kirkens Midler ved den Slags Omsætninger. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette er rigtigt, men naar den ærede Minister saa sagde, at det er kyndige Mænd i Gellerup Sogn, der have anbefalet Sagen, saa ved jeg ikke, hvad den ærede Minister forstaaer ved kyndige Mænd. De, der have givet mig Anledning til at optage Sagen, ere netop Sogneraadets Medlemmer, der repræsenterer Hartkornsejerne, der eje Kirken, vedligeholde Kirken, betale Tiende, Offer og Accidenser til Præsten og i det hele give ham alt, med Undtagelse af Præstegaarden. Det er jo en Selvfølge, da de ere satte til at varetage dette lille Samfunds Interesse, at de ikke ere interesserede i, at der sker noget, som gør, at Kaldets Indtægter indskrænkes paa en saadan Maade, at de ikke kunne faa en Præst, som de kunne beholde, men at Præsterne flytte derfra efter faa Aars Forløb, den ene efter den anden. Derfor har jeg taget dette Spørgsmaal op, og jeg kan ikke se rettere, end at naar Ministeren, som han selv erklærede i Gaar, er opmærksom paa Vanskelighederne, saa er det ogsaa naturligt, at han, naar slige Sager ere under Overvejelse, henvender sig til Sogneraadet. Det vilde i alt Fald være heldigt, om dette i det omtalte Tilfælde var sket. Dertil kommer, at under de Overvejelser, der fandt Sted for et Aars Tid siden, var der allerede afstukket en